

Tale om en Embedsmand „under Central-administrationen“, men om en underordnet Embedsmand ved en af Jernbanestationerne; her er ikke Tale om, at denne Mand er afskediget, fordi hans politiske Virksomhed ikke er forenelig med hans Embedsforelse, nei, her ligger en Afsted for, som motiveres af Hensynet til de forestaaende Valg, nemlig af Hensyn til, at Ministeriets Valgagitation i Korsør ikke skal blive forulempet. I dette Diemed fjerner man en Embedsmand, som man finder kan gjøre Fortræd. Jeg mener, at dette er endnu det stærkste, det mest forbausende Exempel paa ministerielt Partiregimente, som er kommet frem i hele denne Tid. Jeg skal selvfølgelig indrømme, at det, saa længe jeg ikke har hørt den høitærede Minister, kan være urigtigt, hvad her er sagt, det er en Selvfølge, jeg har jo kun Mandens Navn og understrevne Erklæring for, at saaledes staar Sagen, saaledes er den gaaet for sig, jeg udtaler altsaa endnu aldeles ingen Dom overfor den høitærede Minister, men jeg siger, at efter at dette Andragende er kommet frem, og Sagen her er omtalt, forekommer det mig at være i høieste Grad nødvendigt, at vi faae den oplyst, og jeg tror ogsaa, at jeg gjør den høitærede Minister en Tjeneste ved at give ham Veilighed til nu klart og tydeligt at oplyse os fuldt ud om, hvorvidt det, der her er sagt, er sandt, og hvorledes i det Hele denne Sag er gaaet for sig. Jeg forventer altsaa i denne Sag og den anden, jeg har fremdraget, at den høitærede Minister eller det høitærede Ministerium benytter Veiligheden til at gjøre den Meddelelse, vi ventte, saa fylldig som muligt, hvilket vistnok vil være i dets egen Interesse.

Nimestad: Maa jeg i Anledning af nogle Ytringer, der fremskom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holslein), som jo iøvrigt for saa vidt ikke vare rettede mod mig, hvorfor jeg heller ikke finder Anledning til at forfølge dem i det Enkelte, sige, at jeg tror, at det ærede Medlem har ganstke Uret, naar han med Hensyn til et af de Punkter, som jeg idag dvælede noget ved og fremdrog, nemlig Indenrigsministerens Stilling lige over for Etableringen af 24 Timers Karantæne overfor Sverig, søgte at gjøre gjældende, at der her fra den nuværende Ministers Side var stet Noget, der i væsentlig Grad var noget Andet og Videregaaende, end hvad der tidligere var stet. Dette er Noget, som ingenlunde er Tilfældet. Tværtimod maa det siges, at denne Foranstaltning, som der her er Tale om, er af en langt mindre indgri-

bende Natur end de Foranstaltninger, af hvilke jeg idag fremhævede flere, der ere trufne af tidligere Ministre, og som pege hen paa en fast Praxis ved Forstaaelsen af Loven, og som Ingen har reist nogen Tvivl om. Det er for det Første en langt mere fortvarende Karantæne end den, der har været Tale om ved adskillige andre Veiligheder, og det er ingenlunde saa, at de tidligere Bestemmelser have sigtet udelukkende til Indførselen fra Lande, fra hvilke der ikke fandt nogen videre Indførsel Sted, idet tværtimod adskillige af dem jo netop havde Hensyn til og gjaldt overfor forskjellige Lande, med hvilke der bestod en lignende visse Forbindelse. Jeg kan saaledes anføre Betjendtgjørelsen af 17de Mai 1873, som jeg for har fremhævet, overfor Sverig, og ligeledes den af 10de April 1875 overfor Holsten og Slesvig, hvorved der blev truffet en lignende Foranstaltning, og hvor det jo netop er Lande, fra hvilke Indførselen ikke er af mindre Betydning end Sverig. Jeg maa ligeledes hævde, at Forholdet er det samme, og at ligeledes Bestemmelsen er den samme, at den nemlig hviler paa den Forudsætning, som har været den fremherskende hos de veterinære Autoriteter, at der ingen Sikkerhed var for, at Faren for den Ksvæghyge, som man — med Reite eller Urette — havde forudsat skulde være tilstede i Sverig, var saaledes hævet, at man trygt kunde gaa til uhindret Indførsel af Ksvæg derfra. Tilfældet er altsaa, saaledes som jeg har hævdet, ikke Noget, som gaar videre end de tidligere Foranstaltninger, men tværtimod Noget, som er mindre omfattende. Jeg skal overfor, hvad det ærede Medlem paa andre Punkter berørte angaaende visse Misligheder, der havde fundet Sted navnlig under Justitsministeriet, ogjaa der fremhæve, at det jo ingenlunde kan siges — Noget jeg allerede i Formiddags gjorde gjældende — at disse have stillet sig paa en mere eklatant Maade under den nuværende Regjering end tidligere, eller at Tilfældene have været hyppigere og større end før. Det er yderst beklageligt, at noget Saadant finder Sted, men det, at de finde Sted, behøver ikke at tyde paa Slaphed i Administrationen, som det ærede Medlem sagde. Det er ganstke vist, at dette er beklageligt og indeholder en Opfordring og Spore til Forstærkning af Kontrolten paa visse Punkter, men det kan paa ingen Maade siges at være et særligt Bevis paa Slaphed i Administrationen. Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger overfor, hvad jeg i Formiddags yttrede om det Urigtige og Ubesøiede i at tillægge os en Tendants til at ville indskrænke Bevil-